

Συνέδριο Σχολικής Εκπαίδευσης eTwinning

11 Δεκεμβρίου 2021,

Πανεπιστήμιο Λευκωσίας

Αναφορά για Εργαστήρι Β

Τίτλος: «Ενισχύοντας τους νέους κατά της κλιματικής αλλαγής, Μικρές δράσεις- Μεγάλη Αλλαγή»

Εισηγήτρια: Δρ Αραβέλλα Ζαχαρίου

Προϊσταμένη Μονάδας Ε.Π.Α.Α. Παιδαγωγικό Ινστιτούτο

Πρόεδρος της Επιτροπής για την Ε.Α.Α. των Ηνωμένων Εθνών (UNICE)

Η Δρ Ζαχαρίου έθεσε αρχικά το ερώτημα:

«Πώς διασυνδέεται η κλιματική αλλαγή με τους στόχους της αειφόρου ανάπτυξης»

Οι συμμετέχοντες αναφέρθηκαν στην σοβαρότητα του ζητήματος διαπιστώνοντας πως η κλιματική κρίση είναι και ανθρωπιστική. Αναφέρθηκαν επίσης στην επιτακτική ανάγκη για μέτρα μετριασμού και προσαρμογής στην κλιματική αλλαγή αφού είναι πλέον ζήτημα επιβίωσης.

Ακολούθως η Δρ Ζαχαρίου επισήμανε τον ρόλο της εκπαίδευσης στην παγκόσμια πρόκληση της κλιματικής αλλαγής και έθεσε το 1^ο ερώτημα:

«Γιατί η εκπαίδευση θεωρείται κινητήριο δύναμη;»

Στη συζήτηση με τους συμμετέχοντες διαπιστώθηκε η ανάγκη για δια βίου εκπαίδευση η οποία θα ενθαρρύνει τον διάλογο και την επικοινωνία, την ισότιμη συμμετοχή, την διαγενιακή ισότητα και την αναδιαμόρφωση του τρόπου σκέψης.

Η Δρ Ζαχαρίου τόνισε με έμφαση τα ακόλουθα σημεία:

Η εκπαίδευση:

- θα μας αφοδιάσει να αντιληφθούμε αντικειμενικά τα στερεότυπα και να τα καταργήσουμε
- αποτελεί όχημα για κοινωνική αλλαγή
- θα διαμορφώσει πολίτες με πολιτική βούληση και υπευθυνότητα
- θα συνδράμει στην κατάργηση της πολυπλοκότητας των οικοσυστημάτων λόγω της κλιματικής αλλαγής
- θα ενισχύσει την διασύνδεση της γνώσης για την αλλαγή του κλίματος με άλλους τομείς της κοινωνικής ζωής και
- θα ενδυναμώσει τη δράση και τη συμμετοχή

Ακολούθως η Δρ Ζαχαρίου έθεσε το 2^ο ερώτημα:

«Με ποιους τρόπους το σχολείο μπορεί να ενδυναμώσει τους νέους;»

Οι συμμετέχοντες απαντώντας αναφέρθηκαν στην ενίσχυση της περιβαλλοντικής εκπαίδευσης με

- τον εμπλουτισμό του ΑΠ με μαθήματα οικολογίας και αειφόρου ανάπτυξης

- τη δημιουργία περισσότερων περιβαλλοντικών προγραμμάτων
- τη πιο μαζική και συστηματική συμμετοχή των μαθητών σε περιβαλλοντικά προγράμματα
- την οργάνωση σχολικών περιβαλλοντικών δράσεων και πρακτικών
- την διαθεματική ένταξη των μεγάλων ζητημάτων της κλιματικής κρίσης και της αειφόρου ανάπτυξης σε όλες τις βαθμίδες εκπαίδευσης

Διαπιστώθηκε πως δυστυχώς στην Κύπρο, η αειφόρος ανάπτυξη έχει ενταχθεί μόνο στο ΑΠ της Δημοτικής και Προδημοτικής Εκπαίδευσης και πως η ένταξή της στην Μέση Εκπαίδευση εκκρεμεί λόγω συνδικαλιστικών θεμάτων.

Η Δρ Ζαχαρίου τόνισε με έμφαση πως η μάθηση πρέπει να

- είναι διεπιστημονική
- είναι βασισμένη στην κοινότητα
- είναι βασισμένη στις ικανότητες
- είναι μικτή ή υβριδική
- υλοποιεί προγράμματα.

Βασικοί παράγοντες είναι επίσης οι κτιριακές υποδομές, η επαγγελματική ανάπτυξη των εκπαιδευτικών, οι σχέσεις εκπαιδευτικών-μαθητών, και η σχολική κουλτούρα.

Η επομένη δραστηριότητα αφορούσε στην προβολή του video του τραγουδιού Sing for the Climate <https://www.youtube.com/watch?v=dxVcUsUa5Ns>

Ακολούθησε σχολιασμός από τους συμμετέχοντες. Η σημασία της συλλογικότητας στη δράση, του κοινού στόχου και οράματος η διαγενειακή, διαφυλετική συμμετοχή στην δημιουργία του video με στόχο την αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής, ήταν κοινές διαπιστώσεις.

Στο εργαστήριο που ακολούθησε οι συμμετέχοντες δημιούργησαν ομάδες των 4-5 ατόμων, στις οποίες δόθηκαν φωτογραφίες που αποτύπωναν τις συνέπειες της κλιματικής κρίσης και κλήθηκαν να σημειώσουν δράσεις και δραστηριότητες ώστε να αντιμετωπιστεί, να προληφθεί ή τουλάχιστον να αμβλυνθεί το κάθε πρόβλημα ξεχωριστά.

Η Δρ. Ζαχαρίου, διευκρίνησε τη διαφορά μεταξύ δράσης και δραστηριότητας, διαχωρίζοντας πως η δραστηριότητα μπορεί να οδηγήσει σε δράση αλλά η δραστηριότητα μόνη της δεν μπορεί να είναι δράση για αλλαγή. Δράση σημαίνει παρέμβαση, σχεδιασμός βημάτων για να βελτιώσουμε και να αλλάξουμε την προβληματική κατάσταση με τις δραστηριότητες. Η δράση προκύπτει μόνο μέσα από όραμα και ως ανάγκη για την επίτευξη ενός σκοπού.

Γενικό συμπέρασμα του εργαστηρίου ήταν πως η κλιματική κρίση χρειάζεται και δράση και αντίδραση. Ο μόνος τρόπος για να επιτευχθεί αυτό είναι όταν οι συνέπειες της κλιματικής κρίσης θα έχουν γίνει μέρος της καθημερινότητάς μας (δηλ. συνήθεια). Τότε και μόνο τότε δεν θα υπάρχει λόγος να μιλάμε για κλιματική κρίση. Η κλιματική κρίση είναι ένα ζήτημα που αφορά στον καθένα μας ως μέλος της οικογένειας της κοινότητας, της εκπαιδευτικής κοινότητας, της κοινωνίας.